

A-7137

Duplum

SEADUSED JA MÄÄRUSED
KALAPÜÜGI ALAL

TALLINNAS, 1930

PÕLLUTÖÖMINISTEERIUMI KIRJASTUS

SEADUSED JA MÄÄRUSED KALAPÜÜGI ALAL

16857

TALLINNAS, 1930

PÖLLUTÖÖMINISTEERIUMI KIRJASTUS

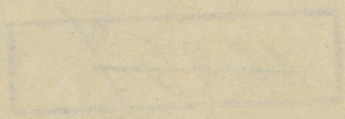
V

2.

RIIGI TRÜKIKODA, TALLINN, NIINE TÄN. 11.

A- 7137

TALLINNA RAHV. RAHV. RAHV. RAHV. RAHV.

RAHV. RAHV. RAHV. RAHV. RAHV. RAHV. RAHV. RAHV. RAHV. RAHV.

Seadused ja määrused kalapüügi alal.

Kala ja loomadepüüdmisest merel, jõgedel ja järvedel.¹⁾

§ 486. Mere veed ei kuulu kellegi eraomandusse, vaid jäävad üldisse ning kõikide vabasse kasutusse.

Vt. ka B. E. S. § 1011 ja Kalapüügi seaduse § 3.

§ 487. Erandeid sellest üldisest eeskirjast, et mere veed ei või kuuluda kellegi eraomandusse (§ 486), võib teha ainult eriliste privileegiumide teel, mis antakse töönduste ainuõiguslikuks kasutamiseks kindlaksmääratud kohtades ning kindlaksmääratud aja peale.

Vt. Kalapüügi seadus.

§ 488. Mere töönduste ja kalapüügi vabaduse kohta käivad eeskirjad (§§ 486, 487) laienevad ka kõikide järvede kohta, mis ei ole kellegi eraomanduses. Niisuguste järvede maa omanikud peavad jätma kallastel kümnesülla laiused ribad kalurite maandumiseks ning püügi-riistade kuivatamiseks.

Meil käib see ainult Peipsi ja Pihkva järvede kohta (B. E. S. § 1011).

§ 490. Kalapüük laevasõidu kui ka mittesõidetavatel jõgedel on kallaste omanikkude omanduseks, välja arvatud need kohad, kus eriliste korraldustega kalapüük antud kellegile teisele.

§ 491. Kalapüük kinnistes vetes, nagu järvedes ja jõgedes, mis asuvad eramaatükkide keskel, on samuti kallaste omaniku omanduseks; kõrvalised isikud võivad neid kasutada kirjalikul loal.

§ 494. Mere ja järvede ranna lähedal jõgede suu poolt küljest, samuti ka jõgedes enestes on keelatud püüda kalu isepüüdjatega ja muude riistadega, mis takistavad kalade liikumist merest jõgedesse ning jõgesid mööda üles.

§ 496. Kalapüügi juures laevasõidu jõgedel ei tohi jõe põhjas teha niisuguseid ehitisi või tarvitada püügiriistu, mis võivad takistada jõelaevu või tekitada neile kahju.

B. E. S.

¹⁾ Väljavõte Põllumajanduse seadusest (V.S.K. XII k. 2 j.).

§ 1012. Nii seisvad kui ka jooksvad veed, mis asuvad ühe maaomaniku valduse piirides, kuuluvad ainult viimasele õigusega neid kasutada oma äranägemise järgi.

§ 1013. Jooksvad ja seisvad veed, mis läbistavad või uhuvad mitme omaniku maid, on nende ühisomanduseks ning igaljuhul nendest on õigus kasutada seda osa, mis läbistab või uhub tema valdust.

§ 1014. Kasutamise õiguse suhtes tehakse vahet laevasõidu (avalikkude) ja vähemate jõgede vahel, viimaste hulka arvates ka ojasid. Esimesse liiki kuuluvad: Eestimaal ainult Naroova, Liivimaal Emajõgi ja Pärnujõgi.

§ 1015. Avalikkudes (laevasõidu) jõgedes on igasugune harilik vee kasutamine niivõrt, kuivõrt see ei too kahju ühiskonnale ning seega ei rikota maaomaniku õigusi, igaljuhul lubatud. Siia kuulub: vee võtmine, pesu pesemine, suplemine, ujumine, hobuste ujutamine, loomade jootmine, õngitsemine ja sõitmine oma lootsikuga.

§ 1031. Igaüks võib keelata kalapüüki tema kinnisvara piirides.

§ 1034. Liivimaal võib iga osanik ühisvetes teostada kalapüüki ainult oma koduste inimestega, ilma kõrvalise abita. Kahe krundi piiril olevates vetes võib kumbki omanik püüda kalu omal poolel.

Vt. Kalapüügi seadus § 29.

§ 1036. Avalikkudes (laevasõidu) jõgedes kuulub kalapüügi õigus kaldaäärsetele omanikkudele igale pikuti tema krundi kuni jõe keskpaigani.

§ 1037. Kalapüügi-õiguslik isik võib kasutada ka kaldarada maandumiseks, võrkude kuivatamiseks m. s.

§ 1038. Kalapüügi-õiguslike isikute suhtes ei ole kalapüük piiratud mingi tähtajaga ning seda võib toimetada ka kalade kudemise ajal.

Märkus: vt. Kalapüügi seaduse § 29.

§ 1039. Tallinna läheduses Ülemiste järves on keelatud püüda kalu tihedate võrkudega.

§ 1044. Keelatud on leotada linu ja kanepit veekogudes, kus on kalu; üldse võib neid taimesid leotada ainult kraavides ja soodes, või jälle tarviliku vee eraldamise teel järvedest ja jõgedest, kuid niiviisi, et see pärast ei jookseks sinna tagasi.

§ 1052. Kevadel kalade kudemise ajal tuleb vesiveskite tammidel jätta lahti üks lüüs (värav) kalade läbikäiguks.

Karistustest kalapüügi alal.

§ 1072. Karistamine kalapüügi eest eraomanduseks olevatel jõgedel, järvedel ja tiikides ilma omaniku loata, samuti ka võõraste püügi-riistade rikkumise eest sünnib samal alusel, mis seatud jahi kohta (§ 357).

Kalapüügi seadus.

RT 43 — 24. märts. 1923.

I. Üldised määrused.

§ 1. Kalapüügi korraldamine ja järelvalve käesoleva seaduse alusel pannakse põllutööministeeriumi peale, kellel õigus on selleks otstarbeks määrusi välja anda.

§ 2. Kui mitme omaniku päralt olevates vetes korralik kalastus selle tõttu kannatab, et üksikud püügiõiguse osanikud, kuigi ilma kala-

püügi seadust rikkumata, ent liig sagedasti ja intensiivselt kala püüavad ja kalade arv ning kalasaak selle tagajärjel vähenema hakkab, siis on põllutöoministeeriumil õigus üksikute püügiosanikkude kaebtuse põhjal asjakohase uurimise järele kalapüüki neis vetes ajutiselt kõigile püügiõiguse osanikkudele ära keelata, nende ette pannes teatava tähtaja jooksul oma vahel kokku leppida püügi korra kohta, mille alla kõik püügiõiguse osanikud peavad paenduma. Kokkulepe peab olema kirjalik ja kõigi püügiõiguse osanikkude poolt alla kirjutatud. Kokkulepe pannakse põllutöoministeeriumile kinnitamiseks ette, kes tema kinnitab, kui ta korraliku kalastuse nõudmistele vastab. Kui püügiõiguse osanikud põllutöoministeeriumi poolt määratud tähtaja jooksul ei ole kokkuleppele jõudnud, siis on põllutöoministeeriumil õigus kalapüüki niisuguses veekogus ehk tema üksikutes osades sundmääruste läbi korraldada.

§ 3. Merel, Peipsi ning Pihkva järves võivad kõik Eesti Vabariigi kodanikud vabalt ja takistamata kala ja meriloomi püüda, välja arvatud need erandid, mis käesoleva paragrahvi märkus 1. tähendatud

Märkus 1. Käesolevas paragrahvis tähendatud vetes on põllutöoministeeriumil õigus kohtades, kus see rohke saagi või muude eriliste põhjuste tõttu tarvilik on, kalapüügi õigust välja rentida, missugusel juhtumisel rendilepingu kestvuse jooksul lepingus ettenähtud aastaegadel kellegil muul peale rentnikkude õigust ei ole neis kohtades kala ja meriloomi püüda.

Märkus 2. Kalapüügi õiguse väljarentimisel on eesõigus kalameeste ühingutel. Kalapüügi õigust edasi rentida on keelatud. Sellest keelust üleastumise korral kaotab rendileping maksvuse, kuna lepingu põhjal sissemakstud rent ja muud summad riigi kasuks jäävad. Ühtlasi kaotab süüdlane õiguse viie aasta jooksul kalapüügi õigust rentida.

Märkus 3. Väljarenditavad kalapüügikohad määratakse kindlaks seaduslikes korras. Kuni 1. jaanuarini 1925 a. jääb Vabariigi Valitsusel õigus väljarenditavaid kohti ära määrata

II. Keelatud püügiviisid.

§ 4. Kalapüük on keelatud:

- a) lõhkevate, mürgiliste ja kalu uimastavate ainetega;
- b) abinõusid tarvitades, mis kalade rahulikule kudemisele kahjulikud on, nimelt: hirmutada kalu mitmesugust kolinat ja lärmi sünnitavate riistadega, milledega lootsikut (paati) ehk vee põhjas olevaid kive vastu peksetakse ja niiviisi kalu võrku hirmutatatakse.

Märkus. Põllutöoministeeriumil on õigus keelata teataval ajal ja kohtadel püüki västrate (ahingute) ja teiste riistadega, mis kalu välispidi haavavad.

III. Seaduses lubatud püügiriistade kohta käivad määrused.

§ 5. Nootade ja võrkude kõige väiksem silmade küljemõõt kahe sõlme vahel niiskes olekus, võib olla lõhe ja mere forelli (*Salmo trutta*) püügiks — 6,5 tsentimeetrit, siigade, sudakate (kohade ja latikate) püügiks — 4 tsentim., havide ja ahvenate püügiks — 3 tsentim., räime püügiks — 1,25 tsentim., kilu püügiks — 1,2 tsentim., meretindi ja räabise püügiks — 1 tsentim. ja teiste kalade püügiks — 2,4 tsentim., sama mõõt on ka maksey teiste niidistsõlmitud püügiriistade kohta, kuna niidist mõrrad, mis kõrgemad on kui 1½ meetrit ja mitte räimepüügiks ei tarvitata, vähemalt 3,5 tsentimeetrilise silmamõõduga võivad olla. Magedas vees tarvitavad mõrrad, mis üle 1 meetri kõrged on, ei ole lubatud mitte vähemate kui 4 tsentimeetriliste silmadega tarvitada.

Märkus 1. Selle määruse alla ei käi tindimõrrad ja mutt Peipsil.

Märkus 2. Noodapära lõpuots võib olla talvenoodal 7 jala pikkuselt ja suvenoodal 4 jala pikkuselt 5-millimeetriliste silmadega.

Erakordadel võib põllutööministeerium luba anda vähemasilmaliste püügiriistadega kalu püüda.

§ 6. Vähema kalaliigi tarvis määratud püügiriistu ei või mitte niisugusel kohal ja ajal tarvitada, et ka suuremat liiki kalad sellega tuntavalt suurel arvul välja püütakse. Tindi, räabise, viidika ja räime nootaid võib teiste kalaliikide püüdmiseks tarvitada, kui nende päraotsa tihedasilmalise võrgu asemele püütava kalaliigile vastav hõredam võrk vähemalt 5 jala pikkuselt päralõpule pannakse.

§ 7. Mõrraadade ja teiste lattidest ehitatud püügiriistade lattide vahe peab vähemalt 2 tsentimeetrit lai olema. Niisama peab vitsmõrdadel vitsade vahe vähemalt 15 millimeetrit olema. Tihedamaid mõrdasid võib ainult silmudepüügiks 1. augustist kuni aasta lõpuni tarvitada.

§ 8. Püügiriistadel, mis mitte niidist, vaid muust materiaalist tehtud, peab kõige vähem silmade suurus samasugune olema, nagu sellele vastavatel niidist püügiriistadel.

IV. Kalapüügiriistade tarvitamise kord

§ 9. On keelatud üle sõita kalapüügiriistadest, mis lahtises meres ehk mõnes teises vees väljaspool üldist sõiduteed välja pandud ja alamalnimetatud märkidega; tähendatud märkideks on tumedavärviline lipp, mille pikkus ja laius ei tohi olla alla 20 tsentimeetrit, mis ühe ujuva aluse peal ja vähemalt ½ meetrit veepinnast kõrgemal lehvib. Heljuvate võrkudega püüdes peab heljuval paadil iga külge paisteve valge tuli olema.

§ 10. Kõik seisupüügiriistadega kalapüüdjad on kohustatud

oma püügiriistade külge vee peale lauakesi kinnitama oma nime ja elukohta selgesti ära tähendades.

§ 11. Jõgedes noodaga püüdes on keelatud üle kahe kolmandiku jõe laiusest korraga läbi tõmmata, niisama on keelatud mitu noota korraga ühe loomuse koha peal tarvitada.

V. Keelu määrused.

§ 12. 10. maist kuni 15. juunini on järvedes kalapüük keelatud igasuguste tõmbepüügiriistadega, mis niidist tehtud.

Märkus 1. See määrus ei käi Peipsi ja Pihkva järve kohta.

Märkus 2. Erakordadel on põllutöoministeeriumil õigus keeluaega pikendada ehk lühendada.

§ 13. On keelatud püüda, müüa, osta ja ühest kohast teise vedada lõhesid ja angerjaid alla 50 tsentimeetrit, mere forellisid alla 35 tsentimeetrit, siigu ja sudakaid (kohasid) alla 30 tsentimeetrit, vimmasid, linaskid ja säinaid alla 20 tsentimeetrit, lestasid ja kivi-lestasid alla 15 tsentimeetrit nina otsast kuni sabaoimude kõige viimase otsani ja vähke alla 10 tsentimeetrit nina otsast kuni laka lõpuni.

§ 14. Igasugune vähjapüük on keelatud oktoobri-, novembri- ja detsembrikuul. 1. jaanuarist kuni 15. juulini võib ainult isaseid vähke püüda.

§ 15. Põllutöoministeeriumil on õigus teaduslikuks otstarbeks teatavatele isikutele lubada keelatud püügiriistadega keelatud ajal ja kohtadel kalu püüda.

§ 16. Kalu ja vähke alla alammõõdu võib püüda ja elusalt müüa, osta ja ühest kohast teise vedada, kui nad tiikidesse, järvedesse ehk muudesse veekogudesse kasvatamiseks määratud.

§ 17. Satuvad kalad ehk vähjad keelatud ajal ehk lubamata suuruses püügiriistadesse, siis peab neid viibimata vette tagasi laskma.

§ 18. Mai- ja juunikuul on kalapüügi juures müta tarvitamine igal pool keelatud.

§ 19. Sel ajal kui jõgedes suuremad kalade rändamised on ja nad vastu vett üles ujuvad, on selle läheduses, nimelt jõesuu ümbruses, igasugune tegevus, mis kalu hirmutab, nagu jõepõhja puhastamine bagerimasinaga ja lõhkeainetega lõhkumine ja muu sarnane tegevus keelatud.

§ 20. Seespool keelupiirkonda, kus kevadel kudejad kalad on, peab igasugune kala- ja vähjapüük 1. aprillist kuni 15. juunini ära jääma. Keelupiirkondades, kus sügise kudejad kalad on, ei ole lubatud kalu püüda 1. septembrist kuni 1. detsembrini.

Märkus. Keelupiirkonnad määrab ära põllutöoministeerium, samuti jääb tal õigus üksikutes kohtades keelu aega pikendada ehk lühendada.

§ 21. Keelupiirkondades ja nende lähikonnas ei ole lubatud keelu ajal lõhkeainetega lõhkumine ega muu sarnane tegevus, mis kalade rahulist kudemist takistab.

§ 22. Rennid ja torud, mis vett vesirataste ehk turbiinide peale juhivad, peavad nii korraldatud olema, et kalad sinna sisse ei pääse. Kui selleks sissevoolu avause ette võre tehakse, siis ei tohi võrekepi-keste vahe mitte üle 20 millimeetrit olla.

§ 23. Keelatud on loomusekohtasid veekogu põhja peale asetatud ja jää sisse pandud takistuste läbi rikkuda.

§ 24. Kalaaedade ja tõkete ehitamist ja seisupüügiriistade ülesseadmist jooksvatesse vetesse, millede kohta iseäralist määrust ei ole, lubatakse, kui vesi on ühe omaniku piirides, kuni voolu keskkohani, aga kui voolu keskkohast piiriks on, siis igal omanikul oma osa pooleni, kuna vähemalt pool voolavast veekogust täielikult igasugustest seisupüügiriistadest vaba peab olema.

VI. Seaduse teostamine ja järelvalve.

§ 25. Kalaasjanduse ülevaataja, kes riigi poolt kalapüügi kaitseks on määratud, niisama ka rannavalve ja politsei ametnikud on kohustatud selle järele valvama, et kalapüügisse puutuvad seadused ja eeskirjad täipest täidetaks.

Ülemalnimetatud isikud on kohustatud kalapüüdjate kaitseks välja astuma, kui neile seadusvastaseid takistusi tehakse.

§ 26. Rahukohtu trahviseaduse § 57-das ettenähtud rahatrahvi ülemmäär tõstetakse 100 kroonini ja lisatakse § 57-dale juurde järgmised märkused:

Märkus 3. Keelatud püügiriistad, samuti ka keelatud püügi ajal ja kohal leitud püügiriistad konfiskeeritakse.

Märkus 4. Käesolevas paragrahvis ettenähtud rahatrahvi alla langevad ka need, kes rikuvad kalapüügi seaduse § 2-ses ettenähtud põllutöoministeriumi poolt kinnitatud kokkulepet või tema poolt avaldatud sundmäärust.

§ 27. Alamõodulised kalad ja vähjad, kui nad vettelaskmiseks kõlbmatud on, võetakse ära (konfiskeeritakse) ja antakse ilma tasuta ligemale heategevale asutusele ehk vaestele.

§ 28. Põllumajanduse seaduse (V. S. K. XII k. II jagu Ustav selsk. hosäistv.) §§ 560—572 ja Balti Eraseaduse §§ 1029 ja 1032 ühes märkusega kaotavad maksvuse.

§ 29. 1) Balti Eraseaduse § 1034 juurde lisatakse järgmine märkus:

Märkus. Juhtumistel, mis ette nähtud kalapüügi seaduse § 2-ses, on põllutöoministeriumil õigus kalapüüki mitme

omaniku päralt olevates vetes ajutiselt ära keelata ja kalapüüki sundmäärustega korraldada.

2) Balti Eraseaduse § 1038 juurde lisatakse järgmine märkus:
Märkus. Iseäralised kitsendused kalapüügi suhtes on ette nähtud kalapüügi seaduses.

Põllutööministeeriumi määrused kalapüügi korraldamiseks.

RT 59/60 — 6. maist 1924.

(Välja antud Riigikogu poolt 9. märtsil 1923 a. vastuvõetud kalapüügi seaduse põhjal.)

Keelupiirkonnad ja keeluaeg, kus ja mil ajal igasugune kala- ja vähjapüük on keelatud, määratakse põllutööministeeriumi poolt kindlaks järgmiselt:

I. Naroova jões ja teistes Soome lahte voolavate jõgede suudes:

- 1) Narva kosest kuni 25 sülda allapoole Kreenholmi vabriku gaasimaja saart.
- 2) Raudteevalitsusele kuuluv Naroova jõe osa raudteesilla juures.
- 3) Narva linna sillast kümme sülda vooluvastu ülespoole ja kümme sülda voolupidi allapoole ja silla alune.
- 4) Sõtke (Sillamäe) jõesuus, jõesuud mere poolt ümbritsev veepind 200 sülla kauguseni.
- 5) Voka jõesuus, jõesuud mere poolt ümbritsev veepind 200 sülla kauguseni.
- 6) Pühajõe suus, jõesuud mere poolt ümbritsev veepind 250 sülla kauguseni.
- 7) Purtse jõesuus, jõesuud mere poolt ümbritsev veepind 200 sülla kauguseni.
- 8) Kalvi jõesuus, jõesuud mere poolt ümbritsev veepind 250 sülla kauguseni.
- 9) Semi (Kunda) jõesuus, jõesuud mere poolt ümbritsev veepind 300 sülla kauguseni.
- 10) Toolse jõesuus, jõesuud mere poolt ümbritsev veepind 250 sülla kauguseni.
- 11) Selja (Selge) jõesuus, jõesuud mere poolt ümbritsev veepind 250 sülla kauguseni.
- 12) Loobu jõesuus, jõesuud mere poolt ümbritsev veepind 250 sülla kauguseni.
- 13) Valge jõesuus, jõesuud mere poolt ümbritsev veepind 300 sülla kauguseni.
- 14) Pudisoo jõesuus, jõesuud mere poolt ümbritsev veepind 250 sülla kauguseni.

15) Jägala jõesuus, jõesuud mere poolt ümbritsev veepind 300 sülla kauguseni.

16) Pirita jõesuus, jõesuud mere poolt ümbritsev veepind 300 sülla kauguseni.

17) Vääna jõesuus, jõesuud mere poolt ümbritsev veepind 250 sülla kauguseni.

18) Keila-Joa jõesuus, jõesuu paremalt kaldalt ristikivist 200 sülda paremale poole ja kakssada sülda pahemale poole ja tähendatud joontelt otse merde neljasaja sülla kauguseni.

Keeluaeg p. 1.—18. nimetatud kohtades on 1. augustist kuni 15. detsembrini.

19) Ahingiga (västraga) kalapüük Naroova jões, kosest kuni mereni, Pühajões, merest kuni Pühajõe mõisani, Purtses ja Valgejões merest kuni kolme versta kauguseni vooluvastu ülespoole, Jägala jões, merest kuni koseni, Pirita jões, merest kuni Lagedi veskini ja Keila-Joal, merest kuni koseni, on aasta läbi keelatud.

II. Virtsjärvel, Emajõel ja Peipsil.

1) Emajõe suus (Emajõe Virtsjärvest väljavoolu kohal) määratakse keelupiirkonnaks veepind ühe versta kauguseni Virtsjärve. Keeluaeg 1. juulist kuni 1. detsembrini.

2) Virtsjärve voolavate jõgede suudes arvata keelupiirkondadeks jõesuud ümbritsev veepind poole versta kauguseni. Keeluaeg 1. märtsist kuni 15. juunini.

3) Virtsjärve Aakre osas Märdianni sadama teest kuni Hans Lansingi majani kaldalt otsejoones Emajõe jooma keskkohani. Keeluaeg 1. maist kuni 15. juunini.

4) Virtsjärve Valguta osas Konnu jõesuust kuni Hans Sakeus'e majani (Miilitsa tareni) kaldast 300 sülla kauguseni. Keeluaeg 10. maist kuni 1. juulini.

5) Nooni nina ja seda ümbritsev roostik.

Keeluaeg 1. aprillist kuni 1. juunini.

6) Virtsjärve Voore osas Karu Lipp'u heinamaa piirist 200 sülla pikkuselt põhja poole ja 150 sülla kauguseni kaldast. Keeluaeg 10. maist kuni 1. juulini.

7) Virtsjärve Uue-Suislepa osas Solukuru suurest Parmusoo kraavi suust 300 sülla pikkuselt põhja poole ja 200 sülla kauguseni kaldast.

Keeluaeg 1. aprillist kuni 1. juulini.

8) Põhjapoolsest Pähksaare otsast Viljandi ja Tartumaa piiri mööda põhja poole 200 sülla laiuselt ja 500 sülla pikkuselt. Keeluaeg 10. maist kuni 10. juulini.

9) Ohne jõesuust põhjapoolse 300 sülla pikkuselt ja kaldast arvata 200 sülla kauguseni. Keeluaeg 10. maist kuni 10. juulini.

10) Kalapüügi seaduse § 12 ettenähtud keeluaeg lühendatakse Virtsjärvel kuni kuue päevani s. o. 20.—25. maini.

11) Emajõe Peipsisse voolu ümbruses arvata keelupiirkonnaks Emajõe suud ümbritsev veepind kuni ühe versta kauguseni Peipsi pool järgmist joont: pool versta põhja poole Liivaninast järve kallast mööda kuni Braaga kõige järvepoolsemate kalapüüdjate elumajadeni, sealt edasi Braaga kõige hommikupoolsema maanina peale ja sealt otsejoones Kaevandu kõige hommikupoolsema maanina peale ning viimasest otsejoones Pedaspää kõige põhjapoolsema nuka peale.

Keeluaeg 1. veebruarist kuni 1. maini ja 15. augustist kuni 15. novembrini.

12) Teiste Peipsisse voolavate jõgede suudes arvata keelupiirkondadeks neid Peipsi poolt ümbritsev veepind kuni poole versta kauguseni.

Keeluaeg 15. märtsist kuni 1. juunini.

13) Ahingiga kalapüük väikses Emajões, Virtsjärvest alates kuni kahe versta kauguseni pealpool Pikkasilda ja selle äärsedel luh-tadel on keelatud 1. aprillist kuni 1. juulini.

III. Pärnu jõel, Pärnu lahes ja merel.

1) Pärnu jões määratakse keelupiirkondadeks: a) Loosi alt kuni Lennuki tehase ni ja b) Sindi vabriku paisust kuni kahe versta kauguseni voolupidi allapoole.

Keeluaeg 1. aprillist kuni 1. juulini.

2) Ahingiga (västraga) kalapüük Pärnu jões, linna sillast kuni mereni, on aasta läbi keelatud.

3) Pärnu lahes, Pärnu jõesuust Kirbu (Audru) jõesuuni ja Uulu sadama sillast kuni Läti piirini on ahingiga (västraga) kalapüük aasta läbi keelatud.

4) Kübarsaarest kuni väikse Väina sillani, Udriku lahes, Kihnu saare ümbruses, Liusäärest Kastna ninani ja sealt Vana-Varbla laidudeni on ahingiga (västraga) kalapüük aasta läbi keelatud.

Nende määruste väljakuulutamisega kaotavad maksvuse kõik senini välja antud kalapüügi määruused.

Põllutööministri määrus Matsalu lahes kalapüügi korraldamise kohta.

RT 42 — 3. maist 1927.

Alus: Kalapüügi seaduse § 20 („R. T.“ nr. 43 — 1923 a.).

§ 1. Matsalu lahes määratakse keelupiirkonnaks (kaladele kudekohaks ja läbikäiguks) 250 sülla laiune peasiht, mis algab Kloostri Suuresihi suust ja läheb sealt Haeska ja Matsalu kolme Nassu saarte vahelt kõige sügavamal kohta mööda Kiideva Liiva ja Pikanina vahelt meresse Kümara saare ja Papilaidu vahelisesse keskkohhta.

§ 2. Matsalu lahe Rannamõisa, Kloostrimõisa ja Lihula mõisa osades võib püügiriistu nii üles seada, et püügiriistadega suletud iga sajasüüalalise osa (sihi) järele jääks vähemalt kümne sülla laiused avaused kaladele vabaks läbikäiguks ja kudekohtadeks.

§ 3. Kloostri-Vaillu, Suitsu, Väike-Rõude ja Rannamõisa jõgede suudes määratakse keelupiirkondadeks (kalade kudekohad) veealad nimetatud jõe suudest kuni § 1 tähendatud peasihini, nii nagu need looduses põllutöoministeriumi korraldusel märgitud.

21. aprillil 1927 a.

Põllutöoministeriumi kalapüügi korraldamise määrus.

RT 38 — 11. maist 1928.

Alus: Kalapüügi seaduse (Riigi Teataja nr. 43 — 1923) §§ 20 ja 4.

I.

§ 1. Kalapüügi keelupiirkond ja keeluaeg määratakse Narva-Jõesuus, Narva ja Purtse jões ning Peipsiääres järgmiselt:

a) Narva-Jõesuus „Vene paalidest“ 500 meetrit paremale-poolle ja „Viru paalidest“ 100 meetrit pahemale-poolle mööda randjoont ning tähendatud joonelt otse merde ühe kilomeetri kauguseni.

Keeluaeg 1. aprillist kuni 1. juunini ja 15. juulist kuni 25. oktoobrini.

b) Narva jões „Vene ja Viru paalidest“ kogu jõe laiuses kuni Rossoni jõe suuni.

Keeluaeg 1. aprillist kuni 1. juunini ja 15. juulist kuni 25. oktoobrini.

c) Narva kosest, kogu jõe laiuses kuni raudteesillani.

Keeluaeg 1. septembrist kuni 25. oktoobrini.

d) Purtse jõesuust 4 kilomeetrit vastuvoolu ülespoole, kuni esimese vesiveski tammini.

Keeluaeg 1. septembrist kuni 15. detsembrini.

e) Lahejärve suust Peipsi kallast mööda kummalegi-poolle $\frac{1}{2}$ kilomeetrit ja tähendatud joonelt otse Peipsi järve 1 kilomeetri kauguseni ja Lahejõgi.

Keeluaeg 1. jaanuarist kuni 15. juulini.

f) Kaevandu jõgi terves ulatuses ja Kalli jõgi Kaevandu jõest alates 5 sülla kauguseni.

Keeluaeg 1. jaanuarist kuni 15. juunini.

§ 2. Ahinguga (västraga) kalapüügi keelupiirkond ja keeluaeg määratakse Muhu Väinas, Väikeses ja Suures Väinas ning Matsalu ja Haapsalu lahes järgmiselt:

a) Spithami kordonist otsesuunas kuni Vormsi saare Saksbi maaninani, sealt otsesuunas kuni Harilaiu saareni, Harilaiu saarest

otsejoones kuni Rohuküla sadamani ja Rohuküla sadamast mööda randjoont kuni Spithami kordonini. Keeluaeg aasta läbi.

b) Kübarsaarest kuni Vana-Varbla laidudeni ja sealt mööda randjoont, ühes arvatud Matsalu laht kuni Puise ninani ja sealt otse-suunas kuni Keinaste saareni ja Keinaste saarest kuni Kübarsaareni. Keeluaeg aasta läbi.

II.

§ 3. Määruse § 1 lit. a, b ja c hakkavad maksma 1. aprillist 1929 a.
21. aprillil 1928 a.

Põllutööministeeriumi määrus kalapüügi korraldamiseks Viljandi järvel.

RT 70 — 6. aug. 1929.

Välja antud Riigikogu poolt 9. märtsil 1923 a. vastu võetud Kalapüügi seaduse § 2 põhjal.

§ 1. Viljandi järvel on igasugune kalapüük, välja arvatud püük käsiõngedega ja talvenoodaga, aasta läbi keelatud.

§ 2. Talvenoodaga lubatakse ainult üle aasta püüda, igat loomuse kohta üks kord läbi tõmmates.

§ 3. Käsiõngedega püüda võib ainult Viljandi linnavalitsuse või Põllutööministeeriumi poolt selleks välja antud lubadega.

Eesti ja Läti vahelise kalakaitse ja kalaasjanduse korraldamise konventsiooni kinnitamise seadus.

RT 37 — 24. apr. 1926.

§ 1. Eesti ja Läti vaheline kalakaitse ja kalaasjanduse korraldamise konventsioon, mis alla kirjutatud Riias 28. oktoobril 1925, tunnustatakse kinnitatuks.

§ 2. Konventsiooni prantsuskeelne tekst eestikeelse tõlkega avaldatakse ühes käesoleva seadusega.

Eesti ja Läti vaheline kalakaitse ja kalaasjanduse korraldamise konventsioon.

Eesti Vabariigi Valitsus ja Läti Vabariigi Valitsus, tunnustades soovitavaks korraldada ühistel alustel kalaasjanduse ja kalakasvatuse arendamist, otsustasid sõlmida Eesti-Läti vahelise kalakaitse ja kalaasjanduse korraldamise konventsiooni, milleks määrasid oma esitajateks.

Eesti Vabariigi Valitsus:

Härra Julius Seljamaa, Eesti Erakorralise Saadiku ja Täisvolilise Ministri Riias,

Läti Vabariigi Valitsus:

Härra M. Gailits'i, Põllutöoministri,
kes peale oma heas ja nõutud korras leitud volituste esitamist kokku
leppisid järgmiste eeskirjade kohta:

Artikkel 1.

Kõrged Lepinguosalisel kohustuvad oma territooriumil kee-
lama järgmiste kalaliikide püüki, alalhoidmist, ümbertöötamist,
vedu ja kauplemist, kui kala pikkus, mõõtes nina otsast sabaoimu
lõpuni, on vähem kui:

Lõhe (<i>Salmo Salar</i> , L.)	50 sm.
Norjas (<i>Salmo trutta</i> , L.)	35 „
Siiad (<i>Coregonus lavaretus</i> , L. et <i>Coregonus maraena marae-</i> <i>noides</i> , Poljakow)	30 „
Koha (<i>Lucioperca lucioperca</i> , L.)	35 „
Vimm (<i>Vimba vimba</i> , L.)	20 „
Säinas (<i>Leuciscus idus</i> , L.)	20 „
Lestad (<i>Pleuronectidae</i>)	15 „

Samad tingimused käivad ka vähi (*Astacus fluviatilis*) kohta,
kui vähi pikkus, mõõtes peaastla otsast kuni sabaoimu keskmise
osa lõpuni, on vähem kui 10 sm.

Artikkel 2.

Kõrged Lepinguosalisel kohustuvad oma vahel kokku leppima
lõhe ja norjase püügi, alalhoidmise, ümbertöötamise, kauplemise ja
veo minimaalse keeluaaja kohta, mis milgi juhtumisel ei või lühem
olla kui 25. oktoobrist kuni 15. detsembrini. Vähi suhtes peab keelu-
aeg kestma vähemalt 1. oktoobrist kuni 31. maini.

Artikkel 3.

Lubatud ajal püütud lõhet, norjast ja vähki võib keelua ajal
alal hoida, ümber töötada, müüa ja vedada ainult vastava kontrolli
all, milleks üksikasjalised ja kokkukõlastatud määrused välja töötab
käsoleva konventsiooni § 7-as ettenähtud alaline kalaasjanduse
kommisjon. Kuni nimetatud määruste väljatöötamiseni teostatakse
kontrolli vastavate, kummaski Lepinguosalisel riigis maksvate mää-
ruste kohaselt.

Artikkel 4.

Teaduslikul otstarbel ja uurimusteks kalakasvatuse alal võib
kumbki Kõrge Lepinguosaline erandeid teha eeskirjadest, mis sisal-
duvad käsoleva konventsiooni 1. ja 2. artiklis.

Kõrged Lepinguosalised kohustuvad samal otstarbel kõigiti hõlbustama kunstlikult sugutatud kalamarja, maimude ja sugukala vahetamist.

Artikkel 5.

Kõrged Lepinguosalised kohustuvad keelama kalapüügil tarvitada mürgilisi, uimastavaid või lõhkeaineid, samuti laske- ja terariistu, mis kalu väljaspoolt võivad vigastada (västrad, ahingad j.m.s.).

Kalakasvatuse ja teaduse huvides on kinniste veekogude suhtes lubatud sellest artiklist erandeid teha Valitsuse loaga.

Artikkel 6.

Kõrged Lepinguosalised on kohustatud abinõusid leidma selleks, et ära hoida kalavete rikkumist kahjulikkude ainetega, ära keelates kõigis kalapüügi suhtes majanduslikult tähtsates üldkasutuses olevates veekogudes ning vetes, mis nendega ühenduses on, lina-, kanepi- ja nahkade leotamist, ja tarvilisi abinõusid tarvitusele võtma, et ära hoida sinna kahjulikkude raiskvete laskmist.

Artikkel 7.

Vastastikuse informatsiooni otstarbel kalaasjanduse korraldamise ja kalakaitse asjus ning üksikasjalisemate määruste väljatöötamiseks käesoleva konventsiooni eesmärkide kättesaamiseks, moodustatakse alaline kalaasjanduse komisjon, mõlema riigi esitajatest võrdsel arvul.

Komisjoni kokkukutsumise algatusõigus kuulub kummagi Kõrge Lepinguosalise Valitsusele, kuna komisjon kokku astub kordamisi kummagi Riigi territooriumil.

Komisjoni otsused kinnitatakse Kõrgete Lepinguosaliste Valitsuste poolt ja astuvad jõusse kohe pärast nende kinnitamist.

Artikkel 8.

Käesolev konventsioon tuleb ratifitseerida. Ratifikatsioonikirjade vahetamine sünnib Riias. Konventsioon astub jõusse ratifikatsioonikirjade vahetamise päevast ja jääb maksuma määramata ajaks.

Konventsiooni võib maksvusetaks tunnustada kummagi Kõrge Lepinguosalise soovil, kuna ülesütlemine peab sündima üks aasta ette.

Selle tõenduseks on eelnimetatud täisvolinikud käesolevale konventsioonile alla kirjutanud.

Tehtud Riias, kahes eksemplaaris, 28. oktoobril 1925.

Lõpuprotokoll.

Asudes Eesti ja Läti vahelise kalakaitse ja kalaasjanduse korraldamise konventsiooni allakirjutamisele, leppisid mõlema riigi täisvolinikud kokku järgmiste eeskirjade kohta:

Art. art. 1., 2., 3. ja 5. kohta.

On kokku lepitud, et nimetatud artiklite määrused ei piira kumagi Kõrge Lepinguosalise õigust maksuma panna valjemaid ja üksik-asjalisemaid määrusi kui käesoleva konventsiooni omad.

Art. art. 5. ja 6. kohta.

„Kinniste vete“ nime all on mõistetud neid veekogusid, mis ei ole ühenduses teistega ja mis on ühe ainsa füüsilise ehk juriidilise isiku omanduseks. Kõik teised veekogud arvatakse selle konventsiooni mõttes üldkasutuses olevateks (lahtisteks).

Artikkel 7. kohta.

Selles artiklis nimetatud komisjoni ülesannete hulka kuuluvad järgmised punktid:

1. Abinõude äratähtsamine, millega kindlustatakse kaladele juurepääs kudepaikadele.

2. Keelupiirkondade kindlaksmääramine üldkasutuses olevates veekogudes.

3. Kontrollmääruste väljatöötamine, mis korraldaks lubatud ajal piütud lõhe ja vähi alalhoidmist, ümbertöötamist, kauplemist ja vedu keelu ajal.

4. Määruste väljatöötamine säärase tammide ehitamise vastu, mis takistavad kalade läbipääsu kudepaikadele.

5. Määruste väljatöötamine kalade kaitseks kudepaikadel.

6. Lõhe, norjase ja siia maimude veekogudesse laskmise kokkukõlastamine ja igal aastal veekogudesse lastavate maimude arvu kindlaksmääramine.

7. Määruste väljatöötamine võitlemiseks vete rüvetamise vastu.

8. Ratsionaalse ja teaduslikult põhjendatud kalakasvatuse plaani väljatöötamine piirivete jaoks.

9. Teaduslike uurimuste tarbeks tarvituselevõetavate abinõude kokkukõlastamine.

10. Kalaasjanduse statistika organiseerimise tööde kokkukõlastamine.

Selle tõenduseks on mõlema riigi täisvolinikud käesolevale protokollile alla kirjutanud.

Tehtud Riias, kahes eksemplaaris, 28. oktoobril 1925.

Riigikogu poolt 26. märtsil 1929 vastu võetud

Kalameeste riikliku laenufondi seadus.

RT 30 — 9. apr. 1929.

I.

§ 1. Kalameeste riiklikust laenufondist antakse laenu:

- 1) kalameestele püüniste, liht- ja mootorpaatide ning paadi mootorite muretsemiseks ja
- 2) kalameeste ühingutele ja nende liitudele kala ümbertöötamiseks ja kalasaadustega kauplemiseks.

§ 2. Kalameeste riiklik laenufond koosneb järgmistest summadest:

- 1) käesoleva seaduse maksmahakkamise päeval fondi arvel olevatest summadest;
- 2) Põllutöoministeeriumi 1928./1929. a. lisaelarves nr. 1 Eesti kalameeste ühingute liidule lubatud laen — Kr. 15.000;
- 3) edaspidi fondi määratavatest summadest;
- 4) fondist antud laenudelt võetavatest protsentidest ning trahvirahadest.

§ 3. Vabariigi Valitsusel on õigus anda määrusi kalameeste riiklikust laenufondist väljaantava laenu väljaandmise korra, nõutavate kindlustuste, laenu tarvitamise, laenult võetava protsendimäära ja laenu kestuse ja tasumise kohta.

§ 4. Käesolev seadus hakkab maksma väljakuulutamisega Riigi Teatajas.

II.

Käesoleva seaduse jõusseastumisega kaotab maksvuse Kalameeste riikliku laenufondi seadus (RT 32 — 1926), kuna viimase alusel antud määrused jäävad jõusse seni, kui neid ei muudeta käesoleva seaduse § 3. alusel.

Vabariigi Valitsuse poolt 2. juulil 1926 a. vastu võetud

Määrus kalameeste riiklikust laenufondist laenude väljaandmise korra, nõuetavate kindlustuste, laenu pealt võetava protsendimäära ja laenu tähtaegade kohta.

RT 58 — 13. juul. 1926.

Alus: Kalameeste laenufondi seaduse § 3 („R. T.“ nr. 32 — 1926 a.).

§ 1. Riigikogu poolt 26. märtsil 1926 a. vastu võetud kalameeste riikliku laenufondi seaduse põhjal („R. T.“ nr. 32 — 1926 a.)

Ex bibl. univ. Tartu.

antakse laenu kalameestele ja kalameeste ühisustele kalapüüniste, liht- ja mootorpaatide ja paadimootorite soetamiseks ja kala ümbertöötamise korraldamiseks.

§ 2. Kalapüüniste soetamiseks antakse laenu üksikutele kalameestele. Paatide, mootorpaatide ja paadimootorite omandamiseks võivad laenu saada üksikud kalamehed kui ka kalameeste ühised. Kalasaaduste ümbertöötamise korraldamiseks antakse laenu ainult kalameeste ühisustele, kellel vähemalt 30 liiget.

§ 3. Laenu antakse liht võlakohustuste vastu käemeeste vastutusel:

a) püüniste soetamiseks iga kalapaadi ehk laeva kohta kuni 500 krooni, kuni kolmeks aastaks;

b) paatide, mootorpaatide ja paadimootorite omandamiseks iga paadi, mootorpaadi ja paadimootori kohta kuni $\frac{2}{3}$ -ni nende väärtusest, kuid mitte üle 1500 kr., kuni viieks aastaks;

d) kalasaaduste ümbertöötamise korraldamiseks ühele ühisusele kuni 5000 krooni, kusjuures laen välja antakse ärikapitaliks kuni kaheks aastaks ja ehituste ning sisseseadete peale kuni kaheksaks aastaks.

Märkus. Suuremaid laenusid, kui selles § tähendatud, võib anda ainult sellekohasel põllutöoministeeriumi loal.

§ 4. Laenusajalt nõutakse kohalise omavalitsuse asutuse tõendust, et tema kalamees on.

§ 5. Laenu pealt on laenusaja kohustatud maksma 6% aastas, igal 1. juunil ja 1. detsembril kuue kuu peale ette makstes, esimesel korral protsendid tasudes kuni lähema tähtpäevani.

Laenu ^{Laenusaja ole kohustatud laenu} tasumise algab aastal peale laenu saamist ja sünnib poole aasta viisi protsentide tasumise tähtpäevadel ühesuurustes osades.

Laenu ja %%% tähtajaks tasumata jätmise korral tuleb laenusajal maksta viivitusraha 1% kuus tähtajaks tasumata jäänud laenu ja %%% summast.

Märkus. Põllutöoministril on õigus, kaaluvatel põhjustel, sellekohase palve peale, viivitusrahvi nõudmist ära jätta ja võlatasumise tähtaega pikendada kuni kolme aastani.

§ 6. Põllutöoministril on õigus selles määruses ette nähtud tingimistel laenu väljaandmise, laenusummade ning võla %%% sissenõudmise kohta lepingut sõlmida Eesti rahvapangaga, temale vahetalituse eest laenude summast kuni 1% aastas komisjonitasu makstes, kusjuures Eesti rahvapank laenude väljaandmist ja sissenõudmist korraldab kas otseteed ehk teiste ühistegeliste või omavalitsuse asutuste või kalameeste ühisuste keskorganisatsioonide kaudu tingimisel, et

väljaandjad vastutavad on laenude ja %/0 korraliku tasumise eest, mille eest nad komisjonitasu saavad $1\frac{1}{2}$ % aastas laenusummast.

§ 7. Käesoleva määruse maksmahakkamisega kaotavad maksuuse Vabariigi Valitsuse poolt seni kalaasjanduse laenude alal vastu võetud määrused: 1) „Riigi Teataja“ nr. 75 — 1923 a., 2) „R. T.“ nr. 124 — 1923 a., „R. T.“ nr. 65/66 — 1925 a. ja „R. T.“ nr. 13 — 1926 a.

A-7137.

*